

РЕШЕНИЕ

№ 258

гр. Варна, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мая В. Нанкинска

Членове: Трайчо Г. Атанасов
Ерна Якова-П.а

при участието на секретаря Невена Ст. Братоева
в присъствието на прокурора М. Ал. Г.
като разгледа докладваното от Мая В. Нанкинска Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20233100600527 по описа за 2023 година

Съдебното производство по делото е по реда на чл.330 и сл. от НПК и е образувано по протест на ВРП и въззивна жалба на подс.М. Н. Н. против присъда, постановена на 06.10.2022 год. по НОХД № 3084/2020 год. на ВРС, 45-ти състав.

С атакувания съдебен акт подс.Н. е признат за виновен в извършването на престъпление, наказуемо по чл.215, ал.2, т.4, вр.ал.1 НК като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години при първоначален строг режим и Глоба в размер на 5000 лв.

Със същата присъда подсъдимите К. Г. и М. К. са признати за невинни по възведените им обвинения по чл.215, ал.1, вр.чл.20, ал.4 НК.

В протеста се навеждат доводи, че при правилно изяснена фактическа обстановка е направен неправилен извод за невиновност на подсъдимите Г. и К... Прави се искане за отмяна на съдебният акт и постановяване на нов такъв, с който двамата подсъдими бъдат признати за виновни по възведените им обвинения. В съдебно заседание протеста се поддържа на посочените в него основания.

В жалбата на подс.Н. се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакувания съдебен акт, тъй като първоинстанционния съд не е направил анализ на събраните доказателства и изводите му не почиват на събраните по делото материали. Предлага се на въззивния съд да отмени атакуваната присъда и да постанови нова, с която да признае подсъдимия за невинен. В съдебно заседание този доводи се развиват допълнително от защитника на подсъдимия.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и въз основа императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на постановеният акт по отношение законосъобразността, обосноваването и справедливостта му, съобразно изискванията на чл.312 и чл.313, ал.1 от НПК намира за установено следното:

На 06.10.2022 год. по НОХД № 3084/2020 год. ВРС е постановил присъда, с която е признал подсъдимият М. Н. за виновен за извършено престъпление по чл. 215, ал.2 от НК, като им е наложил наказания „лишаване от свобода“ за срок от 3 години при първоначален строг режим и Глоба в размер на 5000лв.

При същите установени факти съдът е постановил оправдателна присъда за подсъдимите К. Г. и М. К..

Настоящият състав на ВОС намира, че постановената спрямо подсъдимите присъда е необоснована. По отношение на същата е констатирана такава липса на мотиви, която създава ограничение във възможността на страните да се бранят срещу постановената присъда, поради съществени неясноти и непълноти, както и за въззивния съд да провери правилността на съдебния акт.

При постановяване на обжалваната присъда ВРС е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила. При запознаване с доказателствения материал се установяват ясни противоречия на показанията, дадени от полицейските служители във фазата на досъдебното производство, и тези, дадени от същите в съдебната фаза. Противоречията са по отношение на релевантни за спора обстоятелства относно това какви са били действията на всеки от тримата подсъдими, кой от свидетелите какво е наблюдавал, в какви действия е участвал и т.н. В мотивите на първоинстанционния съд липсват аргументи относно горепосочените противоречия. Те и няма как да бъдат

изложени от решаващият съдебен състав, тъй като не са събрани всички факти, които са от съществено значение за разкриване на обективната истина по време на съдебното следствие. Било е задължително да се изяснят всички противоречия, възникнали по време на депозиране на свидетелските показания и едва след това може да се достигне до правилен кроен извод.

Съгласно правилата за доказателствената тежест в наказателния процес, същите задължават разследващите органи да събират както разобличаващи обвиняемия, респективно подсъдимия, така и такива, които го оправдават. Решаващият съд е този, който трябва да приеме едни и да отхвърли други доказателства, които им противоречат или разколебават до някаква степен обвинението. Като продължение на този основен принцип в наказателния процес е задължението на съда да изложи съображения защо приема едни доказателства за достоверни и достатъчни за доказаност на обвинението, а други доказателствени източници - отхвърля. Последицата от неизпълнение на това задължение на съда се приравнява на липса на мотиви, което представлява самостоятелно основание за отмяна на обжалваната присъда. Нещо повече, ВРС не само не е констатирал и отстранил противоречията в доказателствата, но и ги е поставил в основата на възприетата от него фактическа обстановка, въпреки че същите едновременно не могат да бъдат /поради своята противоречивост/ база на фактически и правни изводи за постановяване на присъда. В този смисъл доказателственият анализ в мотивите на обжалваната присъда е неясен и противоречив.

Отделно от изложеното на базата на всички приети от първоинстанционния съд факти, довели до осъждане на подс.Н., е постановена оправдателна присъда по отношение на подсъдимите Г. и К.. Изобщо липсват мотиви в този насока. В проверяваният съдебен акт, първоинстанционния съд се е ограничил в рамките на две изречения да посочи, че за тези двама подсъдими липсват доказателства за наличието на специалната цел, изисквана от закона. По какъв начин тази липсва е приета от решаващият съд за тях и при същите факти е констатирана като налична за подс.Н. изобщо не става ясно. Реално мотиви за оправдателната част на присъдата липсват. При тази липса на мотиви въззивният съд е изправен пред невъзможност да извърши изискваната от закона проверка на атакувания съдебен акт.

В анализът на събраните по делото доказателства първоинстанционният съд е пренебрегнал задължението си от фактическа страна да очертае конкретните действия на всеки от участниците в процеса и съответно изхождайки от тях да прецени налице ли е извършено престъпление и как едни и същи факти се интерпретират по различен начин на всеки от подсъдимите. Такъв анализ е абсолютно задължителен доколкото подсъдимите категорично отричат да са извършили престъпление, а в същото време по делото са налице доказателства, от които се установяват различни факти от твърдените от тях. При тези обстоятелства първоинстанционният съд задължително трябва да изложи мотиви, от които да се установи защо е приел, че е налице виновно поведение от страна на един от подсъдимите, а за останалите двама- не, и то съобразявайки конкретните съставомерни признаци на вмененото им престъпление.

Не е достатъчно да е отразено, че съда приема едните доказателства, а другите не кредитира, доколкото противоречат на първите. Необходим е анализ на едната група и на втората група и едва след това да се прецени кои от тях следва да бъдат кредитирани.

Настоящият състав на ВОС намира, че постановената спрямо подсъдимите Г. и К. присъда е необоснована. По отношение на същите е констатирана такава липса на мотиви, която ограничава възможността на въззивният съд да извърши проверка на постановената присъда, поради съществени неясноти и непълноти.

Анализът на събраните по делото доказателства първоинстанционният съд е изложил в белетристичен стил в мотивите си, като е пренебрегнал задължението си от фактическа страна да очертае конкретните действия на всеки от участниците в процеса. Такъв анализ е абсолютно задължителен доколкото подсъдимите категорично отричат да е извършено престъпление, а в същото време по делото са налице доказателства, за които следва да бъде даден отговор, съобразявайки обстоятелството на изминалия времеви период. При тези обстоятелства първоинстанционният съд задължително трябва да изложи мотиви, от които да се установи защо е приел, че е налице виновно поведение от страна на единия подсъдим и е оправдал останалите двама при същите факти.

В проверяваният съдебен акт липсва и оправдателен диспозитив за

подс.Н. за вмененото му съучастие. Макар това само по себе си не води до отмяна на присъдата, то следва да бъде констатирано от настоящият съдебен състав при цялостното му проверка.

Предвид гореизложеното, присъдата на първоинстанционния съд е постановена при съществени нарушения на процесуалните правила, а това от своя страна е довело до ограничаване на процесуалните права на страните и фактически е налице липса на мотиви.

По изложените съображения съставът на Окръжния съд като въззивна инстанция и на основание чл. 335, ал. 2, във вр. с чл. 348, ал.3, във вр. с чл. 334, т. 1 от НПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъдата на Варненски районен съд, XXXXV-ти състав, постановена на 06.10.2020г. по НОХД № 3084/2020год. и ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____